

ROZSUDEK SOUDU (pátého rozšířeného senátu)

24. října 2006 *

Ve věci T-274/02,

Ritek Corp., se sídlem v Hsin-Chu, Tchaj-wan,

Prodisc Technology Inc., se sídlem v Taipei Hsien, Tchaj-wan,

původně zastoupené K. Adamantopoulosem, V. Akritidisem a D. De Notaris,
advokáty, poté p. Adamantopoulosem a J. Brantonem, solicitor,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené S. Marquardtem, jako zmocněncem,
a G. Berrischem, advokátem,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporované

Komisi Evropských společenství, zastoupené T. Scharfem a S. Meany, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 1050/2002, ze dne 13. června 2002, o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu záznamových kompaktních disků pocházejících z Tchaj-wanu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 160, s. 2; Zvl. vyd. 11/42, s. 117),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(pátý rozšířený senát),

ve složení M. Vilaras, předseda, M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby a K. Jürimäe, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheć, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. května 2006,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 1 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995, o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění vyplývajícím z nařízení Rady (ES) č. 2238/2000 ze dne 9. října 2000 (Úř. věst. L 257, s. 2; Zvl. vyd. 11/10, s. 116, dále jen „základní nařízení“), stanoví:

„1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.

2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Společenství nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu ve vývozní zemi.“

2 Článek 2 odst. 10 základního nařízení stanoví:

„Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodejů uskutečněných v co nejkratších časových intervalech, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. [...]“

3 Článek 2 odst. 11 základního nařízení stanoví, že „pokud ustanovení upravující správné srovnání nestanoví jinak, bude existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle stanovena na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů“ (dále jen „první symetrická metoda“). Toto ustanovení stanoví alternativně „srovnání běžné hodnoty a vývozních cen v jednotlivých obchodních případech navzájem“ (dále jen „druhá symetrická metoda“). Toto ustanovení doplňuje, že „běžná hodnota stanovená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami jednotlivých vývozních obchodů, jestliže se struktura exportních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími a jestliže metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praktiky“ (dále jen „asymetrická metoda“).

4 Článek 2 odst. 12 základního nařízení stanoví:

„Dumpingové rozpětí by mělo odpovídat částce, o niž běžná hodnota přesahuje vývozní cenu. Pokud jsou dumpingová rozpětí rozdílná, může se zjistit vážené průměrné dumpingové rozpětí.“

- 5 Článek 2 odst. 11 základního nařízení provádí do práva Společenství článek 2.4.2 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „antidumpingový kodex z roku 1994“), který obsahuje příloha 1A Dohody o zřízení světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3).

- 6 Článek 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994 zní následovně:

„Pokud ustanovení, upravující správné srovnání podle odstavce 4, nestanoví jinak, bude existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle stanovena na základě srovnání váženého průměru normální [běžné] hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů nebo srovnáním normální [běžné] hodnoty a vývozních cen v jednotlivých obchodních případech navzájem. Normální [běžná] hodnota stanovená na základě váženého průměru může být srovnána s cenami jednotlivých vývozních obchodů, jestliže úřady zjistí, že se struktura exportních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími a jestliže je poskytnuto vysvětlení, proč takové rozdíly nemohou být brány v úvahu při použití srovnání jednotlivých vážených průměrů navzájem nebo jednotlivých obchodních případů navzájem.“

Skutkový základ sporu

- 7 Ritek Corp. a Prodisc Technology Inc. jsou výrobci a vývozci záznamových kompaktních disků (dále jen „CD-R“), se sídlem na Tchaj-wanu.

- 8 V důsledku podnětu podaného dne 16. února 2001 Committee of CD-R Manufacturers (Výbor výrobců CD-R, CECMA), jménem výrobců zastupujících více než 25 % celkové výroby CD-R ve Společenství, zahájila Komise antidumpingové řízení podle článku 5 základního nařízení týkající se CD-R pocházejících z Tchaj-wanu.
- 9 Oznámení o zahájení tohoto řízení bylo zveřejněno dne 31. března 2001 v *Úředním věstníku Evropských společenství* (Úř. věst. C 102, s. 2).
- 10 Šetření týkající se dumpingových praktik a újmy z nich vyplývající se týkalo doby mezi 1. lednem a 31. prosincem 2000 včetně (dále jen „období šetření“). Přezkum tendencí, které jsou užitečné pro zhodnocení újmy, pokrýval dobu od 1. ledna 1997 do konce období šetření.
- 11 S přihlédnutím k vysokému množství výrobců-vývozců se Komise rozhodla v souladu s článkem 17 základního nařízení přistoupit k výběru vzorku. Nakonec si do svého vzorku vybrala pět výrobců-vývozců, mezi nimi žalobkyně.
- 12 Dne 17. prosince 2001 přijala Komise nařízení (ES) č. 2479/2001 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu CD-R pocházejících z Tchaj-wanu (Úř. věst. L 334, s. 8, dále jen „prozatímní nařízení“).
- 13 Dne 18. prosince 2001 zaslala Komise žalobkyním dva dokumenty nazvané „specific disclosure document“ (zvláštní informační dokument), kterými je informovala o podstatných skutečnostech a úvahách, na základě kterých byla uložena prozatímní antidumpingová cla.

- 14 Dopisem ze dne 28. ledna 2002 žalobkyně, jakož i dva další výrobci-vývozci dotčení antidumpingovým řízením zaslali Komisi své komentáře k prozatímnímu nařízení a informačním dokumentům zasláným dne 18. prosince 2001.
- 15 Dne 26. února 2002 se v sídle Komise konala schůzka mezi žalobkyněmi a Komisí.
- 16 Dopisy ze dne 11. března 2002 zaslala Komise žalobkyním dokument nazvaný „general disclosure document“ (obecný informační dokument), jakož i dokumenty nazvané „specific disclosure document“ (zvláštní informační dokument) (dále jen, společně, „konečný informační dokument“), který se týkal závažných skutečností a úvah, na jejichž základě bylo navrženo uložení konečného antidumpingového cla. Komise vyzvala žalobkyně, aby jí zaslaly své komentáře ke konečnému informačnímu dokumentu do 21. března 2002.
- 17 Dopisem ze dne 21. března 2002 žalobkyně, jakož i dva další výrobci-vývozci dotčení antidumpingovým řízením zaslali Komisi své komentáře ke konečnému informačnímu dokumentu.
- 18 Dne 3. června 2002 přijala Komise návrh nařízení o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu záznamových kompaktních disků pocházejících z Tchaj-wanu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla [KOM(2002) 282 konečné, dále jen „návrh konečného nařízení“]. Tento návrh, zveřejněný Komisí na její internetové stránce, byl předmětem shrnutí/souhrnné informace v *Úředním věstníku Evropských společenství* (Úř. věst. 2002, C 227 E, s. 362).

- 19 Dne 13. června 2002 přijala Rada nařízení (ES) č. 1050/2002 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu záznamových kompaktních disků pocházejících z Tchaj-wanu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 160, s. 2; Zvl. vyd. 11/42, s. 117, dále jen „napadené nařízení“).
- 20 V napadeném nařízení měla Rada za to, že jsou splněny dvě podmínky použití asymetrické metody (body 29 až 31 odůvodnění napadeného nařízení). Použila tedy tuto metodu na výpočet dumpingového rozpětí a v tomto rámci použila mechanismus vynulování zjištěných negativních dumpingových rozpětí. Poté, co Rada ve vztahu ke každé ze žalobkyň zjistila existenci jednotného dumpingového rozpětí 17,7 % (body 34 a 35 odůvodnění téhož nařízení), jakož i újmu způsobenou tímto dumpingem, zavedla, při použití pravidla o nižším clu, ve vztahu ke každé ze žalobkyň konečné antidumpingové clo ve stejné procentní výši (bod 89 odůvodnění a článek 1 napadeného nařízení).

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 21 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 6. září 2002 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 22 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 6. prosince 2002 Komise požádala o vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 23. ledna 2003 předseda čtvrtého rozšířeného senátu Soudu toto vedlejší účastenství povolil. Dopisem ze dne 31. ledna 2003, došlým dne 3. února 2003, Komise informovala Soud o tom, že se vzdává předložení spisu vedlejšího účastníka, ale zúčastní se jednání.

23 Vzhledem k tomu, že se složení senátů Soudu ode dne 13. září 2004 změnilo, byl soudce zpravodaj přidělen jako předseda k pátému rozšířenému senátu, kterému byla v důsledku toho přidělena projednávaná věc.

24 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené nařízení;

- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

25 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

26 Žalobkyně uplatňují dva žalobní důvody na podporu své žaloby na neplatnost. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 10 a odst. 11 základního nařízení z důvodu zjevně nesprávného zjištění cíleného dumpingu a zjevně neodůvodněného použití asymetrické metody. Druhý žalobní důvod vychází z použití vynulování v rozporu s článkem 2 základního nařízení.

Úvodní poznámky ohledně zpochybnění, ze strany Rady, přípustnosti žalobních důvodů směřujících ke zrušení

- 27 Rada zpochybňuje přípustnost jak prvního, tak druhého žalobního důvodu směřujícího ke zrušení. Těmito žalobními důvody totiž žalobkyně napadají pouze prozatímní závěry Komise a konečný informační dokument. Přitom, i když je pravda, že Komise hraje podstatnou úlohu v antidumpingových šetřeních, její závěry jsou relevantní pouze v rozsahu, v němž jsou zahrnuty do konečného nařízení. Žalobkyně tedy měly zpochybnit ustanovení napadeného nařízení.
- 28 Kromě toho Rada uplatňuje, že i kdyby Soud považoval žalobní důvody směřující ke zrušení a obzvláště první z těchto důvodů za přípustné, tvrzení obsažená v žalobě a týkající se druhé podmínky použití asymetrické metody jsou bezpředmětná, protože se týkají pouze závěrů uvedených Komisí v prozatímním nařízení a nemají vztah k mnohem podrobnější úvaze obsažené v napadeném nařízení.
- 29 Žalobkyně uplatňují, že z žaloby jasně vyplývá, že navrhují Soudu, aby zrušil nařízení přijaté Radou.
- 30 Soud má za to, že pochybnosti Rady, které formálně směřují proti přípustnosti žalobních důvodů směřujících ke zrušení, nevznáší ani tak otázku přípustnosti uvedených žalobních důvodů, jako spíše otázku relevantnosti argumentace obsažené v těchto žalobních důvodech ve vztahu k předmětu žaloby.

- 31 V tomto ohledu, ačkoliv je pravda, že žalobkyně směřují svou kritiku spíše vůči Komisi než vůči Radě, a to někdy formálně neodůvodněným způsobem, když odkazují na napadené nařízení, nic to nemění na tom, že žaloba se týká zrušení nařízení č. 1050/2002 a že je to právě Rada, kterou žalobkyně určují za konečného adresáta jejich argumentů. V projednávaném případě to, že žalobkyně často odkazují na Komisi, pouze v konečném důsledku zohledňuje skutečnost – jak ostatně Rada připouští – že Komise je hlavním subjektem v antidumpingovém řízení a že právě Komise navrhuje Radě znění konečného nařízení.
- 32 Kromě toho se jeví, že Rada v napadeném nařízení převzala v totožném znění návrh konečného nařízení přijatý Komisí, a tedy že se Rada omezila na převzetí konečných závěrů Komise, které žalobkyně ve svých písemnostech kritizují, aniž by je změnila.
- 33 V důsledku toho není relevantnost argumentace uvedené žalobkyněmi v jejich žalobních důvodech směřujících ke zrušení ve vztahu k předmětu projednávané žaloby zpochybněna pouze na základě toho, že obsahuje časté odkazy na Komisi a na návrh konečného nařízení vypracovaný tímto orgánem, a námitky vznesené Radou v tomto ohledu musí být odmítnuty.
- 34 Co se týče námitky Rady, uvedené v bodě 28 výše, která směřuje proti tvrzením žalobkyň týkajícím se druhé podmínky použití asymetrické metody, tato námitka ve skutečnosti vznáší otázku přípustnosti některých výtek žalobkyň s ohledem na čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Soudu a bude přezkoumána v rámci analýzy prvního žalobního důvodu směřujícího ke zrušení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 10 a odst. 11 základního nařízení z důvodu zjevně nesprávného zjištění cíleného dumpingu a zjevně neodůvodněného použití asymetrické metody

Argumenty účastníků řízení

- 35 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že první podmínka použití asymetrické metody, týkající se existence struktury vývozních cen, která se liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími, vyžaduje existenci cíleného dumpingu, který podle nich znamená úmyslné zacházení vývozců s některými vývozy s cílem zastřít je jinými transakcemi. Žalobkyně se v tomto ohledu dovolávají bodu 32 stanoviska generálního advokáta Jacobse předcházejícího rozsudku Soudního dvora ze dne 9. ledna 2003, *Petrotub a Republica v. Rada* (C-76/00 P, Recueil s. I-79, I-84, dále jen „rozsudek Petrotub“). Pro závěr o existenci rozdílu ve struktuře vývozních cen ve smyslu čl. 2 odst. 11 základního nařízení nestačí konstatovat, že se vývozní ceny výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími. Je třeba navíc zjistit, že tento rozdíl v cenách vychází z úmyslu vývozců zastřít jejich dumpingové praktiky.
- 36 Rada se však v bodě 30 odůvodnění napadeného nařízení omezila na konstatování, že existoval významný rozdíl ve vývozních cenách mezi první a druhou polovinou období šetření. Nepovažovala za užitečné zabývat se důvodem takového rozdílu a tedy otázkou, zda byl tento rozdíl úmyslný.
- 37 Nicméně pokud by Rada souhlasila se zohledněním celosvětového vývoje cen dotyčného výrobku, dospěla by k závěru, že pokles vývozních cen žalobkyň do Společenství během druhé poloviny období šetření nebyl úmyslný, ale odpovídal

pouze vývoji těchto cen. Podle žalobkyň se tedy nejednalo o rozdíl ve struktuře vývozních cen ve smyslu čl. 2 odst. 11 základního nařízení.

- 38 Kromě toho se mělo neprávem za to, že první symetrická metoda neodrážela v plném rozsahu dumping. Skutečnost, že Komise nepoužila první symetrickou metodu, vedla ke zvýšení dumpingového rozpětí. Nicméně toto zvýšení v žádném případě neznamena, na rozdíl od toho, co Komise tvrdí v prozatímním nařízení, že z něho vyplývá plný rozsah dumpingu. Rozdíl v dumpingovém rozpětí způsobilo spíše použití vynulování spojeného s asymetrickou metodou než existence zvláštních okolností odůvodňujících použití asymetrické metody.
- 39 V jejich replice žalobkyně zpochybňují skutečnost, že použití druhé symetrické metody je za přítomnosti řady transakcí složité nebo že vede k svévolným výsledkům. Doplňují, že pro orgány bylo relevantní, aby poznaly důvod existence rozdílu ve struktuře vývozních cen, který vyplýval z celosvětového vývoje cen, a vysvětlily, proč se na analýzu situace vycházející z existence tohoto rozdílu nemohly použít symetrické metody. Přitom v napadeném nařízení je toto vysvětlení nedostatečné, protože adekvátně neodráží tendence světových cen.
- 40 Žalobkyně kromě toho kritizují stanovisko Rady uvedené v žalobní odpovědi, podle kterého je rozdíl dvou procentních bodů mezi dumpingovými rozpětími, podle toho, zda jsou vypočtena za pomoci první symetrické metody nebo asymetrické metody, považován za citelný, pokud tato rozpětí jsou 4 % a 6 %, zatímco není považován za citelný, pokud jsou tato rozpětí 52 % a 54 %. Tato metoda srovnávání výsledků získaných z uvedených metod nevyplývá ze základního nařízení a měla být orgány předem jasně vysvětlena.

- 41 Konečně se žalobkyně domnívají, že s ohledem na podstatné množství transakcí s dumpingem, uskutečněných v průběhu první poloviny období šetření, neexistoval zjevný rozdíl mezi touto první polovinou a druhou polovinou období šetření, takže nebylo možné dojít k závěru o existenci rozdílu ve struktuře vývozních cen.
- 42 Rada odpovídá, že čl. 2 odst. 11 základního nařízení vyžaduje pouze, z titulu první podmínky použití asymetrické metody, existenci struktury vývozních cen lišící se mezi kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími a že tento pojem je čistě objektivní. Kromě toho je pojem úmysl obecně cizí antidumpingové právní úpravě. V základním nařízení není nikde vyžadováno, aby orgány při stanovení existence dumpingu nebo újmy prokazovaly úmysl. Konečně v rámci výpočtu dumpingu není relevantní zjišťovat, jaké činitele ovlivnily ceny uplatňované na vnitřním trhu vývozce nebo na trhu Společenství. Vzhledem k tomu, že důvodem existence asymetrické metody je ozřejmit plný rozsah dumpingových praktik, bylo by nelogické zkoumat příčiny rozdílu ve struktuře vývozních cen. To by bylo v rozporu s celkovou logikou normativního textu a se samotným účelem asymetrické metody.
- 43 Toto nicméně neznamená, že v rámci antidumpingového šetření se vůbec nezohlední pokles cen na celosvětové úrovni. Může být zhodnocen v závislosti na jiných činitelích, jak tomu bylo v projednávaném případě, v rámci analýzy utrpěné újmy a příčinné souvislosti.
- 44 Rada uvádí, že žalobkyně ve své žalobě vůbec nezpochybňují závěry, ke kterým došla v bodě 30 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterých skutečnost, že vývozní ceny byly výrazně nižší v průběhu celé druhé poloviny období šetření, představovala „strukturu vývozních cen“ ve smyslu čl. 2 odst. 11 základního nařízení. Žalobkyně zpochybňují tento závěr až v replice, s údajným odůvodněním, že určité vývozní

prodeje uskutečněné v průběhu první poloviny období šetření byly rovněž dumpingové. Přitom Rada poznamenává, že jak uvedla v bodě 28 odůvodnění napadeného nařízení, žalobkyně během šetření připustily, že se vývozní ceny v jednotlivých obdobích významně lišily. Vzhledem k tomu, že toto připuštění nebylo zpochybněno v žalobě, musí být tvrzení žalobkyň přinejmenším z tohoto důvodu zamítnuto.

45 Kromě toho je toto tvrzení neopodstatněné, jelikož žalobkyně neupřesňují, které vývozy nebyly předmětem dumpingu a nevysvětlují, proč tyto transakce zpochybňují existenci struktury vývozních cen lišící se podle období. Konečně, i kdyby některé transakce v první polovině období šetření byly rovněž předmětem dumpingu, existovala by i tak struktura vývozních cen lišící se podle období. Žádná skutečnost v základním nařízení nepodporuje předpoklad, podle kterého struktura vývozních cen lišící se mezi jednotlivými obdobími existuje jen tehdy, pokud všechny transakce v témže časovém období podléhají téže struktuře. Použití pojmu „struktura“ naopak znamená, že i když ceny musí sledovat stejnou tendenci, mohou nicméně existovat transakce, které do tohoto schématu nespádají. Rada připomíná, že svůj závěr opřela o skutečnost, že během druhé poloviny období šetření byly ceny jasně nižší (někdy o více než 50%). Celkově bylo přezkoumáno 2 305 vývozů obou žalobkyň. S přihlédnutím k tomuto značnému množství transakcí nemohou ojedinělé transakce, které neodpovídají obecnému obrazu, zpochybnit závěr, podle kterého existovala struktura vývozních cen lišící se podle období.

46 Pokud jde, kromě toho, o druhou podmínku použití asymetrické metody, žalobkyně se jí věnují pouze stručně a odvolávají se pouze na prozatímní závěry Komise. Přitom úvaha sledovaná v bodě 31 odůvodnění napadeného nařízení je odlišná a mnohem podrobnější než úvaha sledovaná v bodě 29 odůvodnění prozatímního nařízení.

- 47 Co se týče zpochybnění ze strany žalobkyň metody srovnání výsledků vyplývajících z první symetrické metody a asymetrické metody, Rada odpovídá, že toto zpochybnění nepřihlíží k široké posuzovací pravomoci přiznané orgánům v rámci základního nařízení. Kromě toho, když orgány využívají prostor pro uvážení, který je jim přiznán, nejsou povinny podrobně a předem vysvětlovat kritéria, která zamýšlejí použít v každé situaci. Žalobkyně se kromě toho nedovolávají žádného porušení práv obhajoby.
- 48 Pokud jde konečně o tvrzení žalobkyň, podle kterých Rada v důsledku toho, že správně nezohlednila celosvětový vývoj cen, dostatečně nevysvětlila, v čem symetrické metody neumožňují zohlednit situaci vyplývající z existence struktury vývozních cen lišící se podle období, tento orgán odpovídá, že zvláštní vysvětlení požadované čl. 2 odst. 11 základního nařízení a článkem 2.4.2 antidumpingového kodexu, pokud jde o druhou podmínku použití asymetrické metody, se týká otázky, zda symetrické metody odrážejí v plném rozsahu dumping. Rada přitom, na rozdíl od situace ve věci, ve které byl vydán rozsudek Petrotub, takové vysvětlení, pokud jde o symetrické metody, poskytla.

Závěry Soudu

- 49 Ze znění čl. 2 odst. 11 základního nařízení vyplývá, že použití asymetrické metody pro výpočet dumpingového rozpětí orgány Společenství předpokládá splnění dvou podmínek. Jednak se struktura vývozních cen musí výrazně lišit mezi různými kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími. Kromě toho symetrické metody nemohou v plném rozsahu odrážet dumpingové praktiky.

50 Pokud jde zaprvé o podmínku spojenou s existencí rozdílu ve struktuře vývozních cen, je třeba přezkoumat, zda Rada konstatovala existenci takového rozdílu v rozporu se základním nařízením, jak to v podstatě tvrdí žalobkyně.

51 Odůvodnění napadeného nařízení týkající se této první podmínky je obsaženo v bodě 30 odůvodnění tohoto nařízení v následujícím znění:

„Aby bylo možné, narozdíl od srovnání váženého průměru běžných hodnot s váženým průměrem vývozních cen, použít srovnání váženého průměru běžných hodnot s cenami jednotlivých vývozních transakcí, musí být zjištěno, že se vývozní ceny pro různé kupující, regiony nebo časová období významně liší a že použití dalších dvou metod srovnávání specifikovaných v čl. 2 odst. 11 základního nařízení by neodráželo plnou míru dumpingu. Co se týká prvního požadavku, bylo zjištěno, že vývozní ceny byly významně nižší během druhé poloviny období šetření ve srovnání s jeho první polovinou, a toto zjištění dotyční vyvážející výrobci nezpochybňovali. Popírali ovšem, že by se rozdíl v cenách vytvářel systematicky, protože byl údajně výsledkem celosvětového poklesu cen, včetně běžných hodnot. K názoru, že se pokles vývozních cen vytvářel systematicky, se došlo ze dvou důvodů: za prvé proto, že pokles trval po celou druhou polovinu období šetření; a za druhé kvůli jeho míře, která byl shledána jako velmi podstatná a v některých případech dosáhla 50%. Pokud se jedná o tvrzení, že rozdíly ve vývozních cenách byly způsobeny celosvětovým vývojem cen, včetně běžných hodnot, tento argument není relevantní, protože je třeba vycházet z analýzy cen vývozu do Společenství. Je třeba také připomenout, že čl. 2 odst. 11 základního nařízení vyžaduje prokázání systematického charakteru vývozních cen a nikoliv vysvětlení jeho vzniku.“

52 Co se týče hlavní výtky žalobkyň vycházející z toho, že Rada protiprávně uplatnila existenci struktury vývozních cen lišící se podle období, aniž by prokázala úmysl žalobkyň zastřít dumpingové praktiky, je třeba tuto výtku zamítnout.

- 53 Nejdříve Soud uvádí, že odkaz žalobkyň na bod 32 stanoviska generálního advokáta Jacobse předcházejícího rozsudku Petrotub, bod 35 výše, je neodůvodněný. Tento bod se totiž vztahuje pouze k argumentům společnosti Petrotub. Kromě toho generální advokát ve svém posouzení uvedeném v bodě 58 a následujících svého stanoviska nenavrhuje, aby byl pro konstatování existence struktury vývozních cen lišící se mezi kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími ve smyslu čl. 2 odst. 11 základního nařízení vyžadován úmysl výrobce zastřít dumping.
- 54 Dále má Soud za to, že funkcí asymetrické metody je v plném rozsahu zohlednit dumpingové praktiky v případě, kdy byl konstatován rozdíl ve struktuře vývozních cen, ať už byl jeho důvod jakýkoliv, a kdy by toto zohlednění dvě další metody neumožnilo. Otázka existence struktury vývozních cen lišící se mezi kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími je čistě objektivní a při vzniku této situace tedy nezáleží na existenci nebo neexistenci podvodného úmyslu. Vyžadovat prokázání úmyslu by zabránilo použití asymetrické metody v případech, kdy pouze tato metoda může odrážet plný rozsah dumpingových praktik, přičemž stanovení podmínky neuvedené v čl. 2 odst. 11 základního nařízení by zabránilo řádnému fungování tohoto ustanovení.
- 55 Tyto úvahy nemění nic na skutečnosti, že dumping může být úmyslným aktem, který může být předmětem snahy o zastření, a že tedy zjištěný rozdíl ve struktuře vývozních cen může vyplývat z úmyslného jednání výrobců. Nic to ale nemění na tom, že nic nenaznačuje, že by asymetrická metoda byla stanovena pouze pro boj proti případům úmyslného zastření dumpingu, spíše naopak. Jak uvedla Rada, použití asymetrické metody nezáleží na zjištění orgánů úmyslu zastřít dumping, ale pouze na zjištění, že použití symetrických metod by mělo za účinek technické „zastření“ nebo dokonce „zamaskování“ (rozsudky Soudního dvora ze dne 7. května 1987, NTN Toyo Bearing a další v. Rada, 240/84, Recueil, s. 1809, bod 23, a Nippon Seiko v. Rada, 258/84, Recueil, s. 1923, bod 25), plného rozsahu dumpingu, to znamená, že by jej neumožňovalo správně zhodnotit.

- 56 Soudní dvůr měl ostatně příležitost toto potvrdit ve věci, ve které vývozce vytýkal Radě, že použila asymetrickou metodu, aniž by prokázala podvodný úmysl z jeho strany. Soudní dvůr odpověděl, že „argument [...] spočívající v tvrzení, že použití [asymetrické] metody [je] odůvodněno pouze tehdy, když se vývozce provinil úmyslným jednáním s cílem zastrít dumping, nemůže být přijat“, protože „i když [je] možné touto metodou čelit takovýmto úmyslným jednáním, její přijetí [není] nicméně nijak omezeno pouze na případy, kdy [byla] orgány takováto jednání zjištěna“ (rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 1992, *Minolta Camera v. Rada*, C-178/87, Recueil, s. I-1577, bod 42; viz rovněž v tomto smyslu stanovisko generálního advokáta Mischa předcházející výše uvedenému rozsudku *Minolta Camera v. Rada*, Recueil, s. I-1603, body 53 až 55).
- 57 Z výše uvedeného vyplývá, že existence struktury cen lišící se mezi kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími, první podmínky použití asymetrické metody, není nikterak podmíněna zjištěním úmyslu vývozců zastrít dumping.
- 58 Tato úvaha je navíc podpořena skutečností, že pojem úmysl je obecně cizí právní úpravě antidumpingu. V základním nařízení totiž není nikde vyžadováno, aby orgány při stanovení existence dumpingu nebo újmy prokazovaly úmysl.
- 59 V tomto ohledu a obecněji je třeba připomenout, že konstatování dumpingu, což je první fáze při přezkumu otázky, zda je třeba uložit antidumpingové clo, spočívá na čistě objektivním srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozními cenami. Toto srovnání, vedené podle ustanovení článku 2 základního nařízení, spočívá na přezkumu účetních a hospodářských údajů dotyčných podniků a nikterak neobsahuje zjištění důvodů úrovně vnitřních a vývozních cen. Jak uvádí Rada, důvody, pro které vývozce může být přinucen prodávat na svém vnitřním trhu za ceny nižší, než jsou výrobní náklady, nebo prodávat do Společenství za ceny nižší, než je běžná hodnota, jsou pro stanovení dumpingu irelevantní. Vývozce tedy

nemůže tvrdit, jak v podstatě tvrdí žalobkyně, že musí být zohledněny skutečně uplatňované vnitřní ceny a nikoliv konstruovaná běžná hodnota, protože tlak na ceny, který vyvíjeli soutěžitelé, nutil tohoto vývozce, aby na svém vnitřním trhu prodával pod úrovní jeho výrobních nákladů. Nemůže ani zpochybnit existenci dumpingu z důvodu, že úroveň cen ve Společenství jej nutila vyvázet pod běžnou hodnotou (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Soudu ze dne 18. prosince 1997, *Ajinomoto a The NutraSweet Company v. Rada*, T-159/94 a T-160/94, Recueil, s. II-2461, body 126 až 129).

- 60 V důsledku toho mohla Rada, poté co v bodě 30 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že vývozní ceny byly významně nižší během druhé poloviny období šetření ve srovnání s jeho první polovinou, což žalobkyně nezpochybňují, právem dospět k závěru o existenci struktury vývozních cen lišící se podle období ve smyslu čl. 2 odst. 11 základního nařízení a zamítnout námitky žalobkyň v tomto ohledu, vycházející v podstatě z toho, že toto snížení bylo způsobeno celosvětovým poklesem cen a nikoliv jejich úmyslem.
- 61 Z téhož důvodu žalobkyně neprávem tvrdí, že vysvětlení poskytnutá v napadeném nařízení jsou nedostatečná, protože Rada přiměřeně nezohlednila celosvětový vývoj cen.
- 62 Co se týče argumentů žalobkyň ohledně údajného významného množství dumpingových vývozů během první poloviny období šetření a cyklické povahy vývoje CD-R, je třeba je zamítnout. První z těchto argumentů, vznesený pouze v rámci repliky a navíc ničím nepodpořený, totiž vůbec nezpochybňuje konstatování Rady v bodě 30 odůvodnění napadeného nařízení, které nebylo popřeno, o poklesu vývozních cen do Společenství mezi první a druhou polovinou období šetření,

konstatování, o které se tento orgán opřel, když dospěl k závěru o existenci struktury cen lišící se podle období. Co se týče druhého argumentu vzneseného na jednání, tento není rovněž podpořen a v každém případě je v rozporu se skutečností, že vývozní ceny nezaznamenaly během období šetření cyklické výkyvy, ale prostě v tomto období poklesly.

- 63 Soud konečně uvádí, že tvrzení žalobkyň, podle kterého byly pouze vystaveny výkyvům celosvětových cen, a nejsou tedy odpovědné za úroveň jejich vývozních cen do Společenství, je v každém případě popřeno skutečností uvedenou v bodě 64 odůvodnění napadeného nařízení, která nebyla v projednávané žalobě vážně zpochybněna, že nadbytečná kapacita na celosvětové úrovni byla přinejmenším částečně způsobena vlastním chováním žalobkyň, které spočívalo v tom, že masivně rozšiřovaly své výrobní kapacity, přestože vyhlídky tržních cen byly nepříznivé.
- 64 S přihlédnutím k výše uvedeným úvahám musí být zamítnuta výtka žalobkyň, která vychází z toho, že je v napadeném nařízení porušena první podmínka použití asymetrické metody, jež se týká existence rozdílu ve struktuře vývozních cen ve smyslu čl. 2 odst. 11 základního nařízení.
- 65 Zadruhé je třeba přezkoumat druhou podmínku použití asymetrické metody vycházející z toho, že symetrické metody v plném rozsahu neodrážejí dumping.
- 66 Soud připomíná, že v rozsudku Petrotub, bod 35 výše (body 58 a 60), Soudní dvůr poté, co konstatoval, že čl. 2 odst. 11 základního nařízení výslovně neurčuje povinnost orgánů poskytnout v případě použití asymetrické metody vysvětlení ohledně druhé podmínky použití této metody, nicméně rozhodl, „že nařízení Rady

o uložení konečného antidumpingového cla, ve kterém se používá asymetrická metoda pro výpočet dumpingového rozpětí [musí], z titulu odůvodnění požadovaného článkem [253 ES], obsahovat zejména zvláštní vysvětlení, které stanoví článek 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994“.

67 V tomto ohledu Rada poskytla v bodech 29 a 31 odůvodnění napadeného nařízení následující odůvodnění.

68 Co se týká nejdříve druhé symetrické metody, Rada „připomněla, že Společenství tuto metodologii nepoužívá, protože proces výběru jednotlivých transakcí pro srovnání [jednotlivých transakcí] je považován za příliš nepraktický a subjektivní, přinejmenším v případech, jako je tento, kdy existovaly tisíce vývozních a domácích transakcí“. Rada došla k závěru, že „[druhá symetrická metoda] nemohla být vhodnou alternativní metodou“ (bod 29 odůvodnění napadeného nařízení).

69 Pokud jde dále o první symetrickou metodu, Rada uvedla, že „použití [asymetrické metody] poskytlo významně vyšší dumpingové rozpětí, než srovnání váženého průměru běžných hodnot s váženým průměrem vývozních cen, které by nebralo ohled na významný pokles cen vývozu do Společenství v druhé polovině období šetření“. V důsledku toho, pokračovala Rada, „pokud by se tedy nepoužilo srovnání váženého průměru běžných hodnot s cenami všech jednotlivých výrobních transakcí, významně vyšší nebo cílený dumping, který se projevoval během [druhé] poloviny období šetření, by byl použitím srovnání váženého průměru běžných hodnot s váženým průměrem vývozních cen nepřiměřeně zkreslen“. Navíc, doplnila Rada, „při výpočtu dumpingu pomocí srovnání váženého průměru běžných hodnot

s cenami všech jednotlivých vývozních transakcí bylo také vhodné zohlednit skutečnost, že vývozní ceny v druhé polovině období šetření byly pod úrovní výrobních nákladů, a tak vytvářely velmi agresivní formu dumpingu“ (bod 31 odůvodnění napadeného nařízení).

70 Poté, co byly připomenuty důvody týkající se druhé podmínky použití asymetrické metody, Soud po vzoru Rady poznamenává, že první žalobní důvod připomíná tuto druhou podmínku jen stručně a částečně a navíc pouze ve spojení s odůvodněním obsaženým v prozatímním nařízení.

71 Žalobkyně tak v bodě 25 písm. ii) žaloby zpochybňuje posouzení Komise ve fázi prozatímního nařízení, podle kterého první symetrická metoda v plném rozsahu neodráží dumping. Žalobkyně v této souvislosti vůbec nepřipomínají druhou symetrickou metodu.

72 V pokračování vysvětlení prvního žalobního důvodu směřujícího ke zrušení, v bodech 29 až 33 žaloby, věnovaných zpochybnění konečných opatření přijatých Radou, se žalobkyně nevrací ke druhé podmínce použití asymetrické metody, a to navzdory skutečnosti, že odůvodnění obsažené v bodech 29 a 31 odůvodnění napadeného nařízení, které reaguje na kritiky žalobkyň ve fázi prozatímního nařízení, je jak nové (viz bod 29 odůvodnění napadeného nařízení), tak podrobnější (viz bod 31 odůvodnění téhož nařízení) než odůvodnění obsažené v bodě 29 odůvodnění prozatímního nařízení. Žalobkyně se soustředí pouze na zpochybnění první podmínky použití asymetrické metody, která se týká existence struktury cen lišící se mezi kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími.

- 73 Jinými slovy a s výhradou zpochybnění uvedených dále v bodě 76 a násl., první žalobní důvod uvedený žalobkyněmi v jejich žalobě v podstatě nezpochybňuje legalitu odůvodnění napadeného nařízení, pokud jde o druhou podmínku použití asymetrické metody. Soud kromě toho uvádí, že toto zpochybnění není obsaženo v části žaloby věnované druhému žalobnímu důvodu směřujícímu ke zrušení, který se týká legality vynulování v rámci asymetrické metody. Na jednání žalobkyně Soudu v podstatě potvrdily, že v jejich žalobě takové zpochybnění chybí.
- 74 Teprve až v replice žalobkyně poprvé před Soudem zpochybňují legalitu odůvodnění napadeného nařízení, pokud jde o druhou podmínku použití asymetrické metody.
- 75 Přitom takové výtky, týkající se skutečnosti, že druhá symetrická metoda byla i za existence tisíce transakcí jednoduše proveditelná, se nezakládaly na nových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení před Soudem a nepředstavují rozšíření výtky uvedené dříve v žalobě nebo s ní úzce spjaté. Tyto výtky, které tedy představují nové výtky, musí být zamítnuty jako nepřípustné na základě čl. 48 odst. 2 jednacího řádu (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 21. března 2002, Joynson v. Komise, T-231/99, Recueil, s. II-2085, body 156 až 158, a ze dne 28. listopadu 2002, Scan Office Design v. Komise, T-40/01, Recueil, s. II-5043, bod 96).
- 76 Nicméně, jak bylo oznámeno v bodě 73 výše, Soud uvádí, že některá zpochybnění týkající se legality odůvodnění napadeného nařízení, pokud jde o druhou podmínku použití asymetrické metody, musí být přezkoumána meritorně.

77 Výtka uvedená v bodě 25 písm. ii) žaloby, jejíž podstatou je, že skutečnost, že se asymetrickou metodou získá vyšší dumpingové rozpětí než první symetrickou metodou, nepředpokládá závěr, že asymetrická metoda lépe odráží plný rozsah dumpingu, tak není zcela irelevantní s ohledem na napadené nařízení. I když totiž tato výtka byla uvedena v žalobě pouze ve vztahu k prozatímnímu nařízení a napadené nařízení obsahuje ve svém bodě 31 odůvodnění mnohem podrobnější odůvodnění, pokud jde o druhou podmínku použití asymetrické metody, nic to nemění na tom, že v tomto bodě 31 odůvodnění Rada nadále odkazuje zejména na rozdíl zjištěný mezi dumpingovým rozpětím vypočteným podle asymetrické metody a dumpingovým rozpětím vypočteným podle první symetrické metody. Z toho vyplývá, že tato výtka, kterou žalobkyně vznesly proti odůvodnění prozatímního nařízení, platí rovněž proti konečnému nařízení.

78 Navíc některé argumenty, které byly vzneseny pouze v replice, musí být rovněž považovány za přípustné, protože jsou úzce spjaty s výše uvedenou výtka, kterou rozvádějí.

79 Tyto dodatečné argumenty spočívají v tom, že žalobkyně kritizují některá stanoviska Rady, která vyjádřila v žalobní odpovědi a podle kterých je rozdíl dvou procentních bodů mezi dumpingovými rozpětími, podle toho, zda vyplývají z první symetrické metody nebo asymetrické metody, považován za citelný, pokud jsou tato rozpětí 4 % a 6 %, zatímco není považován za citelný, pokud jsou tato rozpětí 52 % a 54 %. Podle žalobkyně tato metoda srovnání výsledků získaných z první symetrické metody a z asymetrické metody nevyplývá ze základního nařízení a měla být orgány předem jasně vysvětlena.

- 80 Nejdříve je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury, orgány Společenství disponují v oblasti obchodních ochranných opatření širokou posuzovací pravomocí z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat (rozsudky Soudu ze dne 17. července 1998, *Thai Bicycle v. Rada*, T-118/96, Recueil, s. II-2991, bod 32; ze dne 4. července 2002, *Arne Mathisen v. Rada*, T-340/99, Recueil, s. II-2905, bod 53, a ze dne 28. října 2004, *Shanghai Teraoka Electronic v. Rada*, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, bod 48; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek *NTN Toyo Bearing a další v. Rada*, bod 55 výše, bod 19, a rozsudek Soudu ze dne 29. ledna 1998, *Sinochem v. Rada*, T-97/95, Recueil, s. II-85, bod 51).
- 81 Z toho vyplývá, že kontrola posouzení orgánů soudem Společenství musí být omezena na prověření dodržování procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, na jejichž základě byla provedena zpochybňovaná volba, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu, nebo neexistence zneužití pravomoci (rozsudky Soudního dvora *NTN Toyo Bearing a další v. Rada*, bod 55 výše, bod 19; a ze dne 22. října 1991, *Nölle*, C-16/90, Recueil, s. I-5163, bod 12; rozsudky Soudu ze dne 28. září 1995, *Ferchimex v. Rada*, T-164/94, Recueil, s. II-2681, bod 67, *Thai Bicycle v. Rada*, bod 80 výše, bod 33; *Arne Mathisen v. Rada*, bod 80 výše, bod 54, a *Shanghai Teraoka Electronic v. Rada*, bod 80 výše, bod 49).
- 82 Přitom provádění orgány ustanovení čl. 2 odst. 11 základního nařízení a zejména druhé podmínky použití asymetrické metody vycházející z toho, že symetrické metody nezohledňují plný rozsah dumpingových praktik, s sebou nese složitá hospodářská posouzení ze strany těchto orgánů.

83 Kromě toho, i když druhá podmínka použití asymetrické metody jistě nemá za cíl použití metody výpočtu dumpingového rozpětí, která vede k nejvyššímu výsledku, ale použití metody, která odráží plný rozsah uskutečňovaného dumpingu, asymetrická metoda, za předpokladu, že obsahuje vynulování uvedené dále v bodě 97, nevede vždy k vyššímu dumpingovému rozpětí než první symetrická metoda, pokud byly některé vývozní operace uskutečněny bez dumpingu (viz v tomto smyslu stanovisko generálního advokáta Jacobse předcházející rozsudku Petrotub, bod 35 výše, body 8 až 15). Získání vyššího dumpingového rozpětí podle asymetrické metody než podle první symetrické metody tak nutně znamená, že vedle transakcí uskutečněných za dumpingové ceny existovaly transakce uskutečněné bez dumpingu. Soud má za těchto podmínek za to, že skutečnost, že bylo dosaženo vyššího dumpingového rozpětí podle asymetrické metody než podle první symetrické metody, není irrelevantní pro určení, zda tato posledně uvedená metoda odráží plný rozsah dumpingových praktik.

84 Přitom z napadeného nařízení vyplývá, jak bylo vysvětleno v konečném informačním dokumentu, že pokud jde o společnost Ritek, lišila se dumpingová rozpětí vypočtená podle těchto dvou metod o dvojnásobek (7,16 % podle první symetrické metody a 15,28 % podle asymetrické metody) a pokud jde o Prodisc Technology, lišila se téměř o šest procentních bodů (21,15 % podle první symetrické metody a 26,98 % podle asymetrické metody). Z bodu 31 odůvodnění napadeného nařízení kromě toho v podstatě vyplývá, že z důvodu jejich citelného poklesu byly vývozní ceny v druhé polovině období šetření pod úrovní výrobních nákladů dotyčného výrobku, a představovaly tak velmi závažnou formu dumpingu.

85 Za těchto podmínek se Soud domnívá, že se Rada v bodě 31 odůvodnění napadeného nařízení nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když uvedla, že použití první symetrické metody by vedlo k nevhodnému zkreslení významně vyššího nebo cíleného dumpingu, který se projevoval během druhé poloviny období šetření, a rozhodla se dát asymetrické metodě přednost před první symetrickou metodou.

- 86 Pokud jde o argument žalobkyň, podle kterého nebyla metoda srovnání výsledků vyplývajících z první symetrické metody a asymetrické metody, kterou orgány sledovaly a vysvětlily v žalobní odpovědi, předem popsána ani zveřejněna, je třeba jej zamítnout. Když totiž orgány využijí prostor pro uvážení, který jim přiznává nařízení, nejsou povinny podrobně a předem vysvětlit kritéria, která zamýšlejí uplatnit v každé situaci, a to ani v případech, kdy orgány přijímají nové zásadní politiky (viz rozsudek Thai Bicycle Industry v. Rada, bod 80 výše, bod 68 a v něm uvedená judikatura).
- 87 V důsledku toho musí být výtky žalobkyň, týkající se druhé podmínky použití asymetrické metody, zamítnuty z části jako nepřípustné a z části jako neopodstatněné.
- 88 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že se první žalobní důvod směřující ke zrušení zamítá.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z použití vynulování, které porušuje článek 2 základního nařízení

Argumenty účastníků řízení

- 89 Ve svém druhém žalobním důvodu směřujícím ke zrušení žalobkyně v podstatě uplatňují, že Komise neprávem použila v projednávaném případě vynulování.

- 90 Tvrdí, že tento mechanismus byl odmítnut Odvolacím orgánem Světové obchodní organizace (WTO) v jeho zprávě ze dne 1. března 2001 (WT/DS141/AB/R) (dále jen „zpráva ‚ložní prádlo‘“), vydané ve věci WTS/DS141 „Evropská společenství – antidumpingová cla na dovozy bavlněného ložního prádla z Indie“ (dále jen „věc ‚ložní prádlo‘“).
- 91 Podle žalobkyně toto odmítnutí neplatí jen ve zvláštním kontextu věci „ložní prádlo“ (použití vynulování mezi modely a v rámci první symetrické metody), ale rovněž v projednávaném případě (použití vynulování na úrovni každého jednotlivého srovnání a v rámci asymetrické metody). Podle žalobkyně totiž ani článek 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994 ani čl. 2 odst. 11 základního nařízení neodůvodňují použití vynulování, bez ohledu na to, zda je vývozní cena posuzována jako vážený průměr všech srovnatelných transakcí nebo se posuzuje jednotlivě pro každou transakci. Podle žalobkyně porušuje deformace cen jednotlivých vývozních transakcí „zásadu spravedlivého srovnání“ v rámci asymetrické metody, a to ještě zjevněji než ve věci „ložní prádlo“, ve které se vývozní ceny různých modelů posuzovaly jako vážený průměr.
- 92 Žalobkyně uplatňují, že vynulování není jedinou technikou umožňující napravit situaci cíleného dumpingu. Žalobkyně navrhovaly Komisi alternativní řešení k asymetrické metodě s vynulováním, za účelem zohlednění údajného cíleného dumpingu. Navrhly tak společné použití první a druhé symetrické metody nebo asymetrické metody a symetrické metody. Rada nicméně tyto argumenty ignorovala.

- 93 Rada odpovídá, že zpráva „ložní prádlo“ není relevantní, protože se týká mechanismu vynulování mezi modely, mechanismu, který orgány používaly v minulosti v rámci první symetrické metody a bez předchozího prokázání rozdílu ve struktuře vývozních cen. Tato zpráva se týká jiné situace, než je situace dotčená v projednávaném případě, ve které bylo vynulování použito na úrovni každého individuálního srovnání v rámci asymetrické metody a za existence rozdílu ve struktuře vývozních cen.
- 94 Rada doplňuje, že asymetrická metoda má v porovnání s první symetrickou metodou smysl jen tehdy, pokud se použije vynulování. Bez tohoto mechanismu by totiž tato metoda vedla matematicky ke stejnému výsledku jako první symetrická metoda a neumožnila by zabránit tomu, aby vývozy, které nejsou předmětem dumpingu, zastíraly vývozy, které jsou dumpingové.
- 95 Rada uvádí, že v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, když v projednávaném případě prováděla individuální srovnání mezi každou vývozní cenou a běžnou hodnotou, nesnížila vývozní cenu na úroveň běžné hodnoty, když tato cena překračovala tuto hodnotu. Naopak, srovnání s běžnou průměrnou hodnotou se provádí s ohledem na skutečnou cenu každého jednotlivého vývozu. Je to pouze dumpingové rozpětí, které vyplývá z tohoto srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou, které je případně vynulováno, s cílem právě zabránit tomu, aby toto rozpětí, když je negativní, a odpovídá tedy vývozu uskutečněnému bez dumpingu, zastíralo plný rozsah dumpingu uskutečněného jinde. Na tom není podle Komise nic svévolného ani nespravedlivého.
- 96 Co se týče návrhů jiných možných metod ze strany žalobkyň, Rada prohlašuje, že je vzala v úvahu, ale odmítla z důvodu velkého množství dotčených transakcí. Kromě toho základní nařízení nestanoví možnost spojit dvě metody výpočtu dumpingového rozpětí.

Závěry Soudu

- 97 Úvodem je třeba popsat mechanismus vynulování. Vynulování je operace, kterou se negativní dumpingové rozpětí, jež je znamením, že vývozní prodej se uskutečnil za cenu vyšší, než je běžná hodnota, vynuluje, aby se zabránilo zastíracímu účinku, který by mělo zohlednění tohoto negativního dumpingového rozpětí na pozitivní dumping zjištěný jinde. Jak uvedl generální advokát Jacobs ve svém stanovisku předcházejícímu rozsudku Petrotub, bod 35 výše (bod 16), vynulování, i když není uvedeno v antidumpingovém kodexu z roku 1994 a v základním nařízení, je běžně používáno dovážejícími zeměmi a celními uniemi, mezi nimi i Evropským společenstvím.
- 98 Co se týče zprávy „ložní prádlo“ a aniž by bylo třeba zabývat se otázkou, zda je soud Společenství vázán doporučeními a rozhodnutími obsaženými ve zprávě Orgánu pro řešení sporů zavedeného v rámci WTO, Soud má za to, že tvrzení žalobkyň, podle kterého řešení obsažené v této zprávě platí rovněž s ohledem na vynulování použité v rámci asymetrické metody, je chybné.
- 99 V této zprávě Odvolací orgán WTO opřel své odmítnutí vynulování mezi modely v první symetrické metodě hlavně o znění článku 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994, který se týká této první metody. V bodě 55 zprávy „ložní prádlo“ tak Odvolací orgán připomněl, že „[p]odle této metody jsou orgány pověřené šetřením povinny srovnat vážený průměr běžné hodnoty a vážený průměr cen všech srovnatelných vývozních obchodů“ a výslovně zdůraznil pojem „všech“. Právě z důvodu přítomnosti tohoto pojmu měl za to, že vynulování, které podle něj neumožňuje řádně zohlednit všechny vývozní obchody, není použitelné v rámci první symetrické metody.

100 Přitom Soud uvádí, že pokud jde o asymetrickou metodu, článek 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994 vůbec nestanoví srovnání váženého průměru běžné hodnoty se všemi jednotlivými vývozy, ale stanoví, že tato běžná hodnota „může být srovnána s cenami jednotlivých vývozních obchodů“. Úvahu Odvolacího orgánu vypracovanou s ohledem na první symetrickou metodu tedy není možné použít na asymetrickou metodu. Naopak, tato úvaha, kterou Odvolací orgán opřel o zdůraznění pojmu „všech“, spíše *a contrario* naznačuje, že v rámci asymetrické metody mohou orgány dovážejících zemí provést výběr vývozů, které se mají srovnat s běžnou hodnotou.

101 Toto ostatně naznačuje i generální advokát Jacobs ve svém stanovisku předcházejícím rozsudku Petrotub, bod 35 výše (bod 11). Rovněž to tvrdí Rada ve své žalobní odpovědi, když v podstatě uvádí, že s přihlédnutím ke znění článku 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994, pokud jde o asymetrickou metodu, mohly orgány Společenství zvažovat dva způsoby postupu v rámci této metody: buď výběr jednotlivých vývozů, které se mají srovnat s váženým průměrem běžné hodnoty, a tedy jednoduché vyloučení určitých vývozů (vývozů uskutečněných bez dumpingu) z tohoto srovnání, nebo zohlednění všech vývozů v rámci tohoto srovnání, ale prostřednictvím vynulování jednotlivých negativních dumpingových rozpětí, aby se vyhnuly právě tomu, že tato budou zastírat dumping uskutečňovaný jinde. Rada uvádí, že orgány nakonec využily při provedení článku 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994 do práva Společenství tento druhý způsob, který je vůči vývozcům méně přísný. Vysvětluje, že čl. 2 odst. 11 základního nařízení stanoví, pokud jde o asymetrickou metodu, že vážený průměr běžné hodnoty je „srovnán s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů“, právě proto, aby vyjádřil tuto volbu nepřistoupit k vyloučení některých vývozů.

- 102 Soud má za to, že toto vysvětlení Komise je přesné. V době provedení antidumpingového kodexu z roku 1994 do práva Společenství orgány Společenství totiž vynulování používaly, a to nejen v asymetrické, ale také v první symetrické metodě. Vložení pojmu „všech“ do čl. 2 odst. 11 druhé věty základního nařízení, které navíc nijak nevyžadovalo znění článku 2.4.2 druhé věty antidumpingového kodexu z roku 1994, nemohlo vyjadřovat rozhodnutí orgánů již dále v asymetrické metodě nepoužívat vynulování. Toto vložení může vyjadřovat pouze, jak Rada vysvětlila ve svých písemnostech a potvrdila na jednání, volbu orgánů Společenství nevylučovat některé jednotlivé vývozní obchody ze srovnání uskutečňovaného v rámci asymetrické metody.
- 103 Z výše uvedených úvah vyplývá, že ani znění článku 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994, vykládané s ohledem na zprávu „ložní prádlo“, ani znění čl. 2 odst. 11 základního nařízení nezakazuje použít vynulování v rámci asymetrické metody.
- 104 Navíc Soud uvádí, že Odvolací orgán WTO, obzvláště v bodech 46, 47 a 66 zprávy „ložní prádlo“, upřesnil, že jeho přezkum a zpráva se týkají otázky, zda je metoda vynulování, „jak ji Evropská společenství použila v antidumpingovém šetření dotčeném v projednávaném sporu“, slučitelná s článkem 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994. Toto představuje dodatečnou indicii, že Odvolací orgán WTO nechtěl rozšířit dosah své zprávy nad rámec první symetrické metody.
- 105 Pokud jde konečně o odkaz, který Odvolací orgán WTO provedl na konci bodu 55 zprávy „ložní prádlo“, na nespravedlivý charakter srovnání, které nezohledňuje všechny srovnatelné obchodní transakce, Soud se domnívá, že tento odkaz, navzdory jeho zdánlivé obecnosti, nelze s ohledem na výše uvedené úvahy vykládat jako odmítnutí vynulování ve všech souvislostech.

- 106 Z výše uvedených úvah vyplývá, že v rozporu s tvrzením žalobkyně se zpráva „ložní prádlo“ týká pouze vynulování mezi modely v rámci první symetrické metody a není možné mít za to, že se týká tohoto mechanismu rovněž když se používá v rámci asymetrické metody.
- 107 I když tedy používání vynulování mezi modely v rámci první symetrické metody a navíc za neexistence rozdílu ve struktuře vývozních cen mohlo být skutečně, jak konstatoval Odvolací orgán WTO, v rozporu s článkem 2.4.2 antidumpingového kodexu z roku 1994 a nespravedlivé, používání vynulování v rámci asymetrické metody, když jsou splněny obě podmínky použití této metody, není naopak v rozporu s tímto ustanovením a s čl. 2 odst. 11 základního nařízení ani nespravedlivé ve smyslu čl. 2 odst. 10 téhož nařízení.
- 108 Z toho vyplývá, že žalobkyně se neprávem odvolávají na zprávu „ložní prádlo“ a odkazují ve svých písemnostech na vynulování mezi modely v rámci symetrické metody, aby kritizovaly skutečnost, že Rada použila vynulování v rámci asymetrické metody v napadeném nařízení.
- 109 V každém případě a jak Rada uvedla ve svých písemnostech, vynulování se jeví jako matematicky nezbytné pro odlišení asymetrické metody a první symetrické metody, pokud jde o jejich výsledky. Pokud by totiž toto vynulování neexistovalo, asymetrická metoda by vedla vždy ke stejnému výsledku jako první symetrická metoda (viz v tomto smyslu stanovisko generálního advokáta Jacobse předcházející rozsudku Petrotub, bod 35 výše, body 8 až 15).

- 110 Kromě toho, v rozporu s tvrzením žalobkyně, nespočívalo vynulování v rámci asymetrické metody, jak bylo použito v projednávaném případě, v deformování ceny jednotlivých vývozních transakcí. Při porovnání s běžnou hodnotou Rada zohlednila každou vývozní transakci v její skutečné výši. Pouze v případech, kdy se dumpingové rozpětí vyplývající z tohoto jednotlivého srovnání ukázalo jako negativní, bylo toto rozpětí vynulováno, aby se zabránilo tomu, že zastře dumping zjištěný jinde.
- 111 Pokud jde konečně o argument žalobkyně, podle kterého vynulování není jediným způsobem zohlednění situací cíleného dumpingu a podle kterého navrhly Komisi jiná možná řešení, která byla ignorována, a sice společné použití symetrických metod nebo asymetrické a symetrické metody, je třeba jej zamítnout.
- 112 Jednak žalobkyně tímto argumentem upozorňují na alternativy, které navrhly Komisi. Netvrdí, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení tím, že se rozhodly použít asymetrickou metodu spíše než tyto alternativy.
- 113 Kromě toho možnost společného použití metod uvedených v čl. 2 odst. 11 základního nařízení v každém případě neodpovídá systému zavedenému tímto ustanovením. Tento článek totiž pro výpočet dumpingového rozpětí stanoví použití jedné ze tří možných metod, z nichž dvě – symetrické metody – představují běžné metody a jedna – asymetrická metoda – představuje výjimečnou metodu. Podmínka týkající se existence struktury vývozních cen lišících se podle různých časových období, kupujících nebo oblastí je pouze jednou z podmínek použití asymetrické

metody. Stanovení této podmínky tedy vůbec nemá za cíl umožnit orgánům, aby rozdělily období šetření podle časových období, kupujících nebo oblastí za účelem společného použití dvou metod výpočtu podle těchto časových období, kupujících nebo oblastí. Orgány tedy v žádném případě nemohly použít metody výpočtu dumpingového rozpětí společně.

- 114 V důsledku toho je třeba zamítnout druhý žalobní důvod jako neopodstatněný.
- 115 Vzhledem k tomu, že oba žalobní důvody směřující ke zrušení byly zamítnuty, je třeba žalobu zamítnout.

K nákladům řízení

- 116 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměly ve věci úspěch, je namístě jim uložit náhradu nákladů řízení v souladu s návrhovými žádáními Rady.
- 117 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Komise, která vstoupila do řízení jako vedlejší účastník na podporu Rady, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (pátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Ritek Corp. a Prodisc Technology Inc. ponесou vlastní náklady řízení a ukládá se jim rovněž náhrada nákladů Rady.**

- 3) **Komise ponese vlastní náklady řízení.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Dehousse

Šváby

Jürimäe

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. října 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

M. Vilaras